

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 41510

гр. София, 11.12.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в закрито заседание на 11.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

като разгледа дело номер **13007** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от В. Т. Ж. ЕГН [ЕГН] чрез адв.Т. Н. с адрес на кантората – [населено място],[жк], [улица], ет.7, ап.21 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ГРАМ - 2295661/09.11.2025 г., издадена от полицаи в 01 РУ –СДВР – А. Г. И., с която на основание чл. 171, т.1 б.“з“) ГГ) от ЗДвП по отношение на жалбоподателя Ж. е наложена ПАМ – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, на водач, който е извършил нарушение по чл.175 ал.3 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца.

С жалбата е направено искане за спиране изпълнението на оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ГРАМ - 2295661/09.11.2025 г., издадена от полицаи в 01 РУ –СДВР – А. Г. И.

Съдът след като се запозна с доказателствата по административната преписка намира от **ФАКТИЧЕСКА И ПРАВНА СТРАНА** следното:

Искането за спиране, е **ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО**, като подадено в срок, от активно легитимно лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във всякащ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презюмира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага

нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия.

Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на жалбоподателя на акта е негова. За да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

В случая жалбоподателят освен изложените аргументи, относно незаконосъобразността на оспорения индивидуален административен акт, най-общо е посочил, че предварителното изпълнение на заповедта му причинява значителни и труднопоправими вреди, тъй като ще бъде лишен от възможността да управлява МПС за задоволяване на семейни нужди и ще му причини трудности с оглед големите разстояния в столицата.

Посочените лични затруднения не могат да се противопоставят на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение, на публичният интерес, в защита на който законодателят е допуснал предварително изпълнение по силата на закона.

Тези причини са житейски и не опровергават, не надделяват над мотивите, дали основание на законодателя за допускане на предварителното изпълнение на този вид актове. Евентуално причинените вреди (имуществени/неимуществени), каквито биха настъпили в резултат на невъзможността жалбоподателят да управлява МПС и да извършва някаква дейност, нямат характер на непоправими, а дори и жалбоподателят да е понесъл такива вреди, те подлежат на обезщетяване, ако се установят основания за незаконосъобразност на оспорената Заповед за прилагане на ПАМ. В този смисъл е и практиката на ВАС - Определение № 12213 от 1.12.2025 г. на ВАС по адм. д. № 11371/2025 г., VII о.

Останалите аргументи, че МПС не е собственост на водача, както и че е на следващия ден е сключена застраховка „гражданска отговорност“ принципно могат да бъдат относими единствено относно основанията за незаконосъобразност на оспорения административен акт.

По изложените съображения, съдът приема искането за неоснователно и следва да го остави без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд София- град, 61-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на от В. Т. Ж. чрез адв.Т. Н. с адрес на кантората – [населено място], [жк], [улица], ет.7, ап.21 за СПИРАНЕ НА ПРЕДВАРИТЕЛНОТО ИЗПЪЛНЕНИЕ на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM - 2295661/09.11.2025 г., издадена от полицаи в 01 РУ –СДВР – А. Г. И., с която на основание чл. 171, т.1 б.“з“) ГГ) от ЗДвП по отношение на жалбоподателя Ж. е наложена ПАМ – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, на водач, който е извършил нарушение по чл.175 ал.3 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца.

Определението може да се обжалва с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението, чрез Административен съд-София-град до Върховния административен съд на Република България.

На основание чл. 138, ал. 1 от АПК, препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: